

ΣΑΒΒΑΤΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ.

ΤΕΥΧΟΣ Α'. Ἀριθ. 13.

Σάββατον 4/16 Μαρτίου 1878.

Τιμὴ 3 χαρτόγραφα.

Κωνσταντινούπολις, 3/15 Μαρτίου.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΣ.

Οἱ ὅροι τῆς εἰρήνης, ἧτις ὑπεγράφη τῇ 19/3 μαρτίου ἐν Ἀγίῳ Στεφάνῳ, δὲν ἐγνώσθησαν εἰσέτι· οὐχ ἦττον ὅμως δὲν διαφέρουσι πολὺ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα τῶν ὑπὸ τῶν τηλεγραφικῶν πρακτορείων ἀνακοινωθέντων εἰς τὰς εὐρωπαϊκὰς ἐφημερίδας. Ὑπὸ τῶν πρακτορείων τούτων οἱ ὅροι συνοψίζονται ὡς ἐπομένως:

Κατὰ τὴν Agence Reuter ἡ ὁροθεσία τῆς Βουλγαρίας εἶναι ἀκριβῶς ἡ ἐξῆς· πρὸς δυσμὰς, θὰ ἀπτηται τοῦ παλαιοῦ καὶ τοῦ νέου συνόρου τῆς Σερβίας· ἐκεῖθεν, καταβαίνουσα ἐκ τοῦ Μέντα, θὰ διέρχεται τὴν Ῥοδόπην ἐγγὺς τῆς Μητροβίτσας καὶ θὰ ἀκολουθῇ εἰς τὸν Ῥοῦν τοῦ Καρασού μέχρι τοῦ Γενιτζέ ἐν τῷ Αἰγαίῳ πελάγει· στρεφομένη ἔπειτα πρὸς δυσμὰς τῆς Καβάλας, κατὰ τὸ μῆκος τῆς παραλίας, μέχρι μέσης ὁδοῦ μεταξὺ Καβάλας καὶ Δεδεαγάτς, θὰ ἀναβαίνει πρὸς βορρᾶν μέχρι Τσιρμέν καὶ θὰ διέρχεται 2 1/2 μακρὰν τῆς Ἀδριανουπόλεως, διελαύνουσα κατ' εὐθείαν γραμμὴν τὰς Σαράντα Ἐκκλησίας καὶ τὸ Λουλέβουργας μέχρι τοῦ Χεικίμ-ταπιασί ἐν τῷ Εὐξείνῳ· παρατείνεται εἰτα καθ' ὅλην τὴν παραλίαν μέχρι Μαγγαλίας (συμπεριλαμβανομένης καὶ τῆς Βάρνας), καὶ ἐκεῖθεν, στρεφομένη πρὸς δυσμὰς, θὰ διήκῃ μέχρι Ῥασόβας ἐπὶ τοῦ Δουναβίως. Οἱ σιδηροδρομοὶ Θεσσαλονίκης, Μητροβίτσας καὶ Δεδεαγάτς Ἀδριανουπόλεως μένουσιν εἰς τὴν Τουρκίαν.—Ἡ χώρα τοῦ Μαυροβουνίου θὰ συμπεριλαμβάνῃ τὸ Γάσκον μετὰ τοῦ Βογιάνα ὡς συνόρου νοτιοδυτικοῦ.—Τὸ μικρὸν Σβόρνικ πρὸς δυσμὰς, ἡ Σιενίτσα καὶ ἡ Νύσσα πρὸς νότον συμπεριλαμβάνονται εἰς

τὴν χώραν τὴν προσαρτηθησομένην τῇ Σερβίᾳ.—Ἡ Ῥουμανία δὲν λαμβάνει τοπικὴν αὐξήσιν.—Ἡ ἐκλογή τοῦ ἡγεμόνος τῆς Βουλγαρίας θὰ γείνη ἐν Φιλιππουπόλει ἢ ἐν Τορνόβφ, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν Ῥώσων ἐπιτρόπων.—Τὰ ὄρη Σογανλί καὶ Βεζίν ἀποτελοῦσι τὸ σύνορον τῶν προσαρτηθησομένων εἰς τὴν Ῥωσσίαν Ἀσιατικῶν χωρῶν.—Τὸ τμήμα τῆς Δόβρουτζας, οὗ συναφωνήθη ἡ ἐκχώρησις, περιλαμβάνει τὰς ἐπαρχίας τῆς Τσούλτσας, τῆς Κωνσταντίας, τῆς Ἰσάξας, τοῦ Μετζιτιέ καὶ τοῦ Ματσινίου.—Ῥῶσοι καὶ τοῦρκοι ἐπίτροποι θὰ ῥυθμίσωσι τὰ νέα σύνορα ἐντὸς τριῶν μηνῶν. Τὰ πρὸς διατροφήν τῶν τούρκων αἰχμαλώτων ἀναλώματα θὰ πληρωθῶσιν ἐντὸς 6 μηνῶν εἰς 18 δόσεις.—Ἡ Πύλη ὑποχρεοῦται νὰ ἐγκαινίσῃ μεταρρύθμισεις εἰς Ἀρμενίαν καὶ νὰ προστατεύσῃ τοὺς αὐτόθι κατοίκους ἀπὸ ἐπιδρομῶν τῶν Κούρδων, ὑπὸ τὴν ἐπιτήρησιν Ῥώσων ἐπιτρόπων.

Συμπληροῦμεν τὰ ἀνωτέρω διὰ τῶν ἐπομένων πληροφοριῶν, ἃς δίδωσιν ὁ ἐν τῇ πόλει ἡμῶν ἀνταποκριτὴς τοῦ Πρακτορείου Χάβα.

Τὸ ἐν τοῖς φρουρίοις τῆς Βουλγαρίας πολεμικὸν ὕλικόν συμπεριλαμβανομένης τῆς Σούμλας καὶ Βάρνης μένει ἰδιοκτησία τῆς Πύλης.

Πεντήκοντα χιλιάδες Ῥῶσοι, ἥτοι 6 μεραρχίαι πεζικοῦ καὶ 2 ἵππικοῦ, θέλουσι καταλάβει ἐπὶ δύο, περίπου ἔτη τὴν Βουλγαρίαν, διατηρούμεναι δαπάνῃ τῆς χώρας.

Σχηματισθήσεται ἰθαγενὴς ἔθνοφρουρά, ἧς ὁ ἀριθμὸς θέλει ὁρισθῇ βραδύτερον μεταξὺ Ῥωσσίας καὶ Τουρκίας.

Ὁ στρατὸς τῆς κατοχῆς θέλει διατηρήσῃ τὰς μετὰ τῆς Ῥωσσίας συγκοινωνίας αὐτοῦ διὰ τῆς Ῥουμανίας καὶ τῶν λιμένων τοῦ Εὐξείνου. Ἐν Βάρνᾳ καὶ Πύργῳ θέλουσιν ὑπάρχει αἱ ἀναγκαιοῦσαι ἀποθήκαι.

Οἱ προκαταρκτικοὶ ὅροι οὐδεμίαν ποιοῦνται μνείαν περὶ τῆς κατοχῆς τῆς Τραπεζοῦντος ἢ τῆς Ἐρζερούμης.

Ἐπιτρέπεται τῇ Ρουμανίᾳ νὰ διατυπώσῃ ἀπ' εὐθείας πρὸς τὴν Τουρκίαν τὴν περὶ πολεμικῆς ἀποζημιώσεως αἴτησιν αὐτῆς.

Οὐδεμία ὀρίζεται ἀποζημιώσις διὰ τὴν Σερβίαν καὶ τὸ Μαυροβούνιον, ἡ δὲ Τουρκία ἐγκαταλείπει εἰς τὴν Βοσνίαν καὶ τὴν Ἐρζεγοβίνην τοὺς καθυστερουμένους αὐτῶν φόρους. Μέχρι τοῦ 1880 τὰ εἰσοδήματα τῶν δύο τούτων ἐπαρχιῶν ὀρισθήσονται πρὸς ἀποζημιώσιν τῶν θυμάτων τῆς ἀνταρσίας, ἡ χάριν ἐπιτοπίων ἀναγκῶν.

Αὐστριακοὶ καὶ ῥώσσοι ἐπίτροποι θέλουσιν ἀποφασίζει ἐν περιπτώσει διεκδικήσεων, ἢ ἀπαιτήσεων.

Οἱ πορθμοὶ κηρύσσονται ἐλεύθεροι διὰ τὴν ἐμπορικὴν ναυτιλίαν.

Ἐπειδὴ ἡ Ῥωσσία δὲν ἐπιθυμεῖ χωρογραφικὴν προσάρτησιν, λαμβάνει τὴν Δούβρουτζαν, ὅπως παραχωρήσῃ αὐτὴν εἰς τὴν Ρουμανίαν εἰς ἀντάλλαγμα τῆς Βεσσαραβίας.

Κανονισθῆσεται, ὅσον τάχος, τὸ ζήτημα τῶν τουρκοπερσικῶν μεθορίων.

Ἡ ἐπικύρωσις τῶν προκαταρκτικῶν ὁρῶν δέον νὰ γένηται ἐντὸς 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ὑπογραφῆς, ἀλλ' οἱ ὅροι οὗτοί εἰσιν ὑποχρεωτικοὶ ἅμα τῇ ὑπογραφῇ.

Ἡ εἰρήνη οὐδεμίαν ποιεῖται μνείαν περὶ κυρώσεως ὑπὸ τοῦ συνεδρίου, περὶ προνομιῶν, οὐδὲ περὶ συμμαχίας τῆς Ῥωσσίας μετὰ τῆς Τουρκίας.

Οἱ ἐν Τουρκίᾳ ἐγκατεστημένοι ἢ ταξειδεύοντες Σέρβοι καὶ Μαυροβούνιοι θέλουσιν ὑπόκεισθαι εἰς τοὺς τουρκικοὺς νόμους, ἀρκεῖ οὗτοι νὰ μὴ ἀντίκηνται εἰς τὸ διεθνὲς δίκαιον.

Ῥώσσοι, ὀθωμανοὶ καὶ βούλγαροι ἐπίτροποι θέλουσιν ὀρίσει τὸν φόρον, ὃν ἡ Βουλγαρία θὰ πληρῶνῃ τῇ Τουρκίᾳ, λαμβάνοντες βᾶσιν τὸ ἐνεστῶς εἰσόδημα τῆς Βουλγαρίας.

Ἐν Ἐρζεγοβίνῃ καὶ Βοσνίᾳ εἰσαχθήσονται αἱ μεταρρυθμίσεις ἐκεῖναι, ἃς ὥρισεν ἡ ἐν Κωνσταντινουπόλει συνδιάσκεψις κατὰ τὴν πρώτην αὐτῆς συνεδρίαν.

Εἰς τὴν Θεσσαλίαν καὶ Ἡπειρον εἰσαχθήσεται διοργανισμὸς ὅμοιος ἐκείνου, ὃν ἡ Κρήτη ἔλαβε τῷ 1868, οὐδεμία δὲ γίνεται μνεία περὶ Ἑλλάδος καὶ Κρήτης.

Διατηροῦνται τὰ προνόμια τῶν ἐν τῷ Ἀθῶ ῥώσσω μοναχῶν.

Οἱ Ῥώσσοι θέλουσιν ἀρχίσει πάραυτα τὴν

ἐκκένωσιν, ἣτις δέον νὰ περατωθῇ ἐντὸς τριῶν μηνῶν.

Ἐν Ἀσίᾳ τὰ στρατεύματα ἐπιθήσονται ἐν Τραπεζοῦντι, ἐξάμηνος δὲ ὠρίσθη προθεσμία διὰ τὴν ἐκκένωσιν.

Ἡ Πύλη ὑποχρεοῦται νὰ καθαρίσῃ ἰδίᾳ δαπάνῃ τὸν Δούναβιν καὶ ν' ἀποζημιώσῃ τοὺς ἰδιώτας τοὺς ἐκ τοῦ πολέμου ζημιωθέντας. Ἡ διπλῇ αὕτῃ ποσότης μὴ ἐλάττων οὔσα τῶν 500,000 φράγκων ἀφαιρεθήσεται ἐκ τῶν ποσοτήτων, ἃς ἡ ἐπιτροπὴ ὀφείλει εἰς τὴν Πύλην.

Μέχρι τῆς συνομολογήσεως τῆς νέας ἐμπορικῆς συνθήκης αἱ διατιμήσεις μένουσι τοιαῦται ὅποια ἦσαν πρὸ τοῦ πολέμου.

Ἡ Τουρκία ὑποχρεοῦται νὰ περατώσῃ συμβιβαστικῶς ἀπάσας τὰς μεταξὺ ῥώσσω ὑπηκόων καὶ Τούρκων ἐκκρεμεῖς δίκας καὶ νὰ ἐκτελέσῃ πάραυτα πάσας τὰς ἐκδοθείσας ἀποφάσεις.

Οἱ ὅροι οὗτοι τῆς εἰρήνης, καίπερ οὐπω ἐπιστήμως ἀνακοινωθέντες, ἀλλ' ἐκ τῆς ἀτελοῦς μόνον ταύτης περιλήψεως γνωσθέντες κατετάραξαν οὐ μόνον τὴν δημοσίαν γνώμην, ἀλλὰ καὶ τὰ ἀνακτοβούλια τῆς Εὐρώπης, καθόσον σαφῶς πλέον ἐν αὐτῇ διορᾶται ὁ σκοπὸς πρὸς ὃν τείνει ἡ Ῥωσσία, ἥτοι ἡ παντελής ἐν Ἀνατολῇ ἐπικράτησις τοῦ σλαυϊσμοῦ. Ἐκ τῶν εὐρωπαϊκῶν δυνάμεων ἡ Ἀγγλία ἰδίᾳ καὶ ἡ Αὐστρία ἐδήλωσαν ἀρκούντως σαφῶς ὅτι δὲν θ' ἀνεχθῶσι τὴν λύσιν ταύτην. Ἡδὲ τὴν παρελθοῦσαν ἐβδομάδα ὁ λόρδος Δέρβυ ἀπαντῶν εἰς ἐπερώτησιν, εἶπε σαφῶς ὅτι ἔργον τῆς Ἀγγλίας ἐν τῇ συνδιασκέψει ἔσται ἡ ἐπίτευξις λύσεως τοῦ ζητήματος οὐχὶ ἀποκλειστικῶς ῥωσσικῆς, ἀλλ' εὐρωπαϊκῆς καὶ διαρκοῦς, πρὸς δὲ τοῦτο ἴσῃν τηρήσει τὴν στάθμην μεταξὺ τῶν διαφόρων ἔθνων καὶ θρησκευμάτων τῆς Ἀνατολῆς. Πολλὴν δὲ προσκτᾶται σημασίαν ἡ δήλωσις αὕτη ἐὰν παρατεθῇ πρὸς προηγούμενον λόγον τοῦ σὶρ Νόρθκοτ, ὅστις προκειμένου περὶ Θράκης ἐδήλου ὅτι δὲν πρέπει νὰ θεωρηθῇ τὸ ζήτημα ὡς ὑφιστάμενον μόνον μεταξὺ Τούρκων καὶ Σλαύων, ἀλλὰ καὶ μεταξὺ Σλαύων καὶ τῶν ἄλλων Χριστιανῶν.

Οὐχ ἥττον χαρακτηριστικαί εἶναι αἱ δη-

λώσεις τοῦ κόμητος Ἀνδράσου πρὸς τὰς ἀντιπροσωπεύσεις τῶν βουλῶν κατὰ τὴν αἴτησιν τῆς συμπληρωτικῆς πιστώσεως τῶν 60 ἑκατομμυρίων φλωρινίων. Ὁ ἀρχιγραμματεὺς τῆς αὐστρουγγρικῆς μοναρχίας ἐπέξηγῶν τὴν αἴτησιν τῆς πιστώσεως διαφεύδει τὰ λεχθέντα περὶ ἀμέσου ἐμπολέμου καταστάσεως τοῦ στρατοῦ, ἢ περὶ καταλήψεως τῆς Βοσνίας πρὸ τῆς συγκροτήσεως τοῦ συνεδρίου, καὶ ἐκδηλοῖ ὅτι τῆς πιστώσεως ταύτης πιθανὸν μὲν νὰ γένηται χρήσις, ἀλλὰ πιθανὸν καὶ οὐχί, αἰτεῖται δὲ μόνον ὅπως ἀποδειχθῇ ἐν τῷ συνεδρίῳ ὅτι ἡ Αὐστρία εἶναι ἱκανὴ νὰ περιφρουρήσῃ τὰ συμφέροντα αὐτῆς. Τὰ δὲ συμφέροντα ταῦτα ἐρμηνεύων ὁ κόμης Ἀνδράσου λέγει ὅτι ἡ Αὐστρία οὐδέποτε θὰ ἐνδώσῃ εἰς τὴν ἐπέκτασιν τῆς Βουλγαρίας μέχρι τοῦ Αἰγαίου, οὐδὲ εἰς τὴν ἐπέκεινα ἐξαμήνου ῥωσικὴν κατοχὴν τῆς χώρας ταύτης· ἐὰν δ' ἡ Ῥωσσία ἐπιμείνῃ εἰς τὴν μεταβολὴν τῆς ἰσορροπίας τῶν δυνάμεων, ἡ ἐμπόλεμος κατάστασις τοῦ αὐστριακοῦ στρατοῦ ἀποδῆσεται ἀναγκαία οὐχὶ πρὸς κατοχὴν τῆς Βοσνίας, ἀλλὰ πρὸς ἀμυναν τῶν συμφερόντων τῆς Αὐστρουγγαρίας.

Ἡ ἰσορροπία τῶν δυνάμεων καὶ τῶν ἐθνότητων τῆς Ἀνατολῆς ἐξάγεται ἐκ τοῦ λόγου τοῦ βασιλέως Οὐμβέρτου ὅτι ἔσται καὶ τῆς Ἰταλίας τὸ μέλημα ἐν τῷ συνεδρίῳ. Ἡ Ἰταλία παράδειγμα ἔχουσα τὴν πρόσφατον αὐτῆς ἱστορίαν, εἶπεν ὁ βασιλεὺς, θὰ ὑποστηρίξῃ τὴν συμφωνοτάτην πρὸς τὴν δικαιοσύνην καὶ πρὸς τὰ δίκαια τῆς ἀνθρωπότητος λύσιν. Προσέθηκε δὲ τὰς ἐπομένους ἐκφραστικωτάτας λέξεις: Αὕτη εἶναι ἡ πεποίθησις ἡμῶν, ἥτις παρασκευάζει εἰς τὴν Ἰταλίαν τὴν πολυτιμωτάτην τῶν συμμαχιῶν, τὴν *συμμαχίαν τοῦ μέλλοντος*.

Ἡ προκαταρκτικὴ αὕτη σύμπτωσις τῶν συμφερόντων τριῶν τοῦλάχιστον εὐρωπαϊκῶν δυνάμεων καὶ ἡ παρὰ τῆς Ἀγγλίας ἀπονομή τοῦ παρασήμου τῆς Περικνημίδος εἰς τὸν βασιλέα Οὐμβέρτον πιθανολογοῦσί πως τὸ ὑπὸ τινων εὐρωπαϊκῶν ἐφημερίδων λεγόμενον ὅτι νέον πρόγραμμα λύσεως παρεσκευάσθη ὑπὸ

τῆς Ἀγγλίας καὶ ἔτυχε τῆς συναινέσεως τῶν δύο ἄλλων δυνάμεων. Κατὰ τὸ πρόγραμμα τοῦτο ἀντὶ τῆς σημερινῆς ἐπικρατήσεως τοῦ σλαυϊσμοῦ, τῆς κατατομῆς τῆς εὐρωπαϊκῆς Τουρκίας εἰς ἀπεσπασμένης λωρίδας καὶ τῆς ἀπονομῆς εἰς τοὺς Βουλγάρους χωρῶν τοῦλάχιστον διαμφισβητουμένων, περιορίζεται μὲν ἡ Βουλγαρία μέχρις Αἴμου, παραχωρεῖται δὲ εἰς τὴν Ἑλλάδα ἡ Ἡπειρος καὶ Θεσσαλία, ἀφίενται δὲ εἰς τὴν Τουρκίαν ἡ Θράκη καὶ ἡ Μακεδονία. Ἡ λύσις αὕτη ἔχει τὸ πλεονέκτημα ὅτι διασώζει τὰ δίκαια πασῶν τῶν ἐθνότητων τῆς Ἀνατολῆς, τηρεῖ τὴν ἰσορροπίαν τῶν δυνάμεων, προλαμβάνουσα τὴν ἐπικράτησιν τοῦ σλαυϊσμοῦ, καὶ ἐξασφαλίζει τὰ εὐρωπαϊκὰ συμφέροντα.

Ἀλλὰ τὸ ζήτημα εἶναι, ἐὰν ἡ Ῥωσσία θὰ ἀποδεχθῇ τοιαύτην φάσιν συζητήσεως, ἀφοῦ μάλιστα ἡ μὲν *Ἐφημερὶς Πετροπόλεως* λέγει ὅτι ἡ Ῥωσσία θὰ ὑποβάλῃ εἰς τὸ συνέδριον μόνον τὰ εὐρωπαϊκοῦ συμφέροντος ζητήματα, αἱ δ' εὐρωπαϊκαὶ ἐφημερίδες ἀγγέλλουσιν ὅτι ὁ πρίγκηψ Γορτσάκωφ δι' ἐγκυκλίου εἰς τοὺς παρὰ ταῖς εὐρωπαϊκαῖς αὐλαῖς ῥώσσους ἀντιπροσώπους ἐδήλωσεν ὅτι ἀποδέχεται μὲν κατ' ἀρχὴν μείωσιν τῆς χώρας ἥτις παραχωρεῖται εἰς τὴν Σερβίαν καὶ εἰς τὸ Μαυροβούνιον ὑπὸ τῶν ὅρων τῆς εἰρήνης, ἀλλὰ οὐχὶ καὶ τροποποίησιν τῶν ὁρίων τῆς Βουλγαρίας, ὅπερ θεωρεῖ ὡς τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ πολέμου.

Ἐν τούτοις ἐκ Βιέννης ἀγγέλλεται τῇ 12 ὅτι ἡ Γερμανία ἀπέστειλεν ἤδη εἰς τὰς εὐρωπαϊκὰς δυνάμεις τὰ διὰ τὸ συνέδριον προσκλητήρια, ἀλλ' αἱ δυνάμεις τότε μόνον θὰ συνέλθωσιν εἰς τὸ συνέδριον, ὅταν ἀποπερατωθῶσι αἱ ὑπὸ τῆς Αὐστρίας διεξαγόμεναι προεισαγωγικαὶ διαπραγματεύσεις περὶ προηγουμένης συνεννοήσεως ὡς πρὸς τὴν βᾶσιν καθ' ἣν γενήσονται αἱ μέλλουσai συνδιασκέψεις.

Ἡ Ἀγγλία ἀποδεξαμένη τὴν αἴτησιν τῆς Ἑλλάδος ὅπως παρεδρεύσῃ ἐν τῷ εὐρωπαϊκῷ συνεδρίῳ τὴν ἀποδοχὴν αὐτῆς ἀνεκοίνωσε καὶ εἰς τὰς ἄλλας δυνάμεις, αἵτινες, φαίνε-

ται, ἀμεδέξαντο καὶ αὐται, καθόσον τηλεγράφημα ἐκ Πετρούπολεως ἀγγέλλει ὅτι καὶ ὁ τσάρος ἔδωκε τὴν συγκοτάθεισιν αὐτοῦ εἰς τοῦτο.

Λυπηρὸν ἐπὶ τούτου εἶναι ὅτι κατ'ἐπιρροήν τινα ἀνεστάλη ἡ κατὰ τὰς τοσοῦτο κρίσιμους ταύτας περιστάσεις ἀποστολὴ τοῦ κ. Τρικούπη εἰς τὰς εὐρωπαϊκὰς αὐλὰς πρὸς διαφώτισιν αὐτῶν περὶ τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἑλληνισμοῦ. Ἀλλ'ἐλπίζεται ὅτι μετὰ τὴν ἀποδοχὴν τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸ συνέδριον οὐδεὶς πλέον ὑπάρχει λόγος πρὸς ἀναβολὴν τῆς ἀποστολῆς τοῦ πύλιτικοῦ ἐκείνου ἀνδρός.

Ἡ ἄμυνα τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἑλληνισμοῦ εἶναι κατὰ τὴν ὥραν ταύτην τὸ μέγιστον τῶν καθηκόντων τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως, καθόσον δὲν ὑποκρύπτεται πλέον ὅτι ἡ εἰρήνη τοῦ Ἀγίου Στεφάνου εἶναι τὸ θανάσιμον τραῦμα κατὰ τοῦ ἑλληνισμοῦ. Ἐάν πιστεύσωμεν εἰς τὴν *Πολιτικὴν Ἀρταπόκρισιν*, ὁ στρατηγὸς Ἰγνάτιεφ δὲν ὑπέκρυπεν ἐν Ἀγίῳ Στεφάνῳ ὅτι ἡ ἀνίδρυσις τῆς Βουλγαρίας εἶναι κτύπημα κατὰ τῶν ἐπὶ τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἀξιώσεων τῶν Ἑλλήνων. Τὸ νέον βουλγαρικὸν κράτος, ἔλεγεν, θ' ἀνεγείρῃ ἀνυπέρβλητον φραγμὸν μεταξὺ Κωνσταντινουπόλεως καὶ τοῦ ἑλληνικοῦ στοιχείου καὶ θά ἐπαναγάγῃ τὰς ἀξιώσεις τῶν Ἑλλήνων εἰς τὸ μέτρον τοῦ λογικοῦ καὶ δικαίου. Ὅτι ἀφορᾷ τὴν συνδιάσκεψιν, ὁ στρατηγὸς ἀπεφάνηκε ὅτι ὀφείλει ἀπλῶς νὰ κυρώσῃ τοὺς μεταξὺ Ῥωσσίας καὶ Τουρκίας ὅρους καὶ ὅτι πρὸς τοῦτο ἀρκούσι τρεῖς μόναι συνεδριάσεις. Ἴσως δὲ τοῦτο γενήσεται, ἂν μὴ αἱ δυνάμεις ἐγκαίρως καὶ δειντῶς φωτισθῶσι.

Ἐπὶ τῇ προσδοκίᾳ τοῦ συνεδρίου καὶ τῇ παρεμβάσει τοῦ ἐν Χανίοις ἁγγλοῦ προξένου συνωμολογήθη ἐν Κρήτῃ παρὰ τῶν ὀπληρχηγῶν τῆς ἐπαναστάσεως εἶδος ἀνακωχῆς ἐπὶ τῷ ὄρω ἀμοιβαίου σεβασμοῦ πρὸς τὴν ζωὴν, τιμὴν καὶ περιουσίαν Ὀθωμανῶν τε καὶ Χριστιανῶν. Τούναντίον ἐν Θεσσαλίᾳ καὶ Ἠπείρῳ ἡ ἐπανάστασις ἐξακολουθεῖ, ἀνεφύη δὲ καὶ ἐν Μακεδονίᾳ.

ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΡΩΣΣΟΤΟΥΡΚΙΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ. Γ'.

Ἀπὸ τοῦ 1792 ἡ συνθήκη τοῦ Ἰασίου ἔφερε τὰ ῥωσικὰ σύνορα ἀπὸ τοῦ Δνειτέρου μέχρι τοῦ Δνειστέρου, ἐκύρου τὴν προσάρτησιν τῆς Κριμαίας, τῆς νήσου Ζαμάν καὶ τῶν Κοζάκων τοῦ Κουβάν. Τῷ 1798 ἡ Ῥωσσία ἐπωφελομένη τὴν εἰς Αἴγυπτον ἐκστρατείαν τοῦ Βοναπάρτου ἐπιτυχάνει παρὰ τοῦ σουλτάνου Σελήμ, ἐκ συμφώνου μετὰ τῆς Ἀγγλίας, συνθήκην συμμαχίας. «Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν τὰ δύο ὑψηλὰ συμβαλλόμενα μέρη ἤθελον ἀναγκασθῆναι νὰ διατάξωσι τὴν ἐκ συμφώνου ἐνέργειαν πασῶν αὐτῶν τῶν δυνάμεων ἡ καθωρισμένης τινὸς βοηθείας, ὑπισχνοῦνται ἀνακοινοῦν ἀλλήλοις ἀμοιβαίως μετ' ἀνεπιφυλάκτου παρρησίας τὸ σχέδιον τῶν στρατιωτικῶν αὐτῶν ἐργασιῶν, ἀποκαλύπτειν πρὸς ἀλλήλους] τοὺς σκοποὺς αὐτῶν ὡς πρὸς τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου καὶ ὡς πρὸς τοὺς ὅρους τῆς εἰρήνης». (Ἀρθ. 8). Ἐπὶ τοῦ καιμένου τούτου στηριζόμενος ὁ ἁγγλος πρεσβευτὴς Ἀρβουθνοτ ἀπῆρτησε τῷ 1807 τὴν ἐξωσιν τοῦ γάλλου πρέσβεως στρατηγοῦ Σεβαστιάνη, κήρυξιν πολέμου κατὰ τῆς Γαλλίας, τὴν ἄμεσον εἰς τὴν Ἀγγλίαν παράδοσιν τοῦ Ἑλλησπόντου καὶ τοῦ ὀθωμανικοῦ στόλου, τὴν παραχώρησιν τῆς Βλαχίας καὶ τῆς Μολδαβίας εἰς τὴν Ῥωσσίαν. Ἦτον ἀρχὴ φιλικῆς διανομῆς. Γνωστὸν δὲ τοῖς ἡμετέροις ἀναγνώσταις πῶς ὁ ὑπὸ τὸν ναύαρχον Δούκουορθ στόλος ἡγκουροβόλησε πρὸ τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ πῶς ὀργανώθη ὑπὸ τοῦ Σεβαστιάνη ἡ ἄμυνα τῆς πρωτεύουσας.

Περιπέτεια τῆς πολιτικῆς! Ὡς σύμμαχοι τῶν Ῥώσσιων καὶ πρὸς παράδοσιν αὐτοῖς τῆς Ρουμανίας καὶ τοῦ Δουναβίου οἱ ἁγγλοὶ εἰσῆλθον τὸ πρῶτον εἰς τὸν Βόσπορον. Καὶ ἠναγκάσθησαν μὲν ν' ἀναξευζώσιν· ἀλλ' ὁ τσάρος Ἀλέξανδρος ὁ Α' ἠδυνήθη νὰ ὠφελῇτῃ ἐκ τοῦ πολέμου· ἡ συνθήκη τοῦ Βουκουρεστίου τῷ 1812 προῆγε τὰ ῥωσικὰ σύνορα ἀπὸ τοῦ Δνειτέρου εἰς τὸν Προῦθον καὶ εἰς τὸν Δούναβιν· ἡ Ῥωσσία προσεκτάτα τὴν Βαλσαράβιαν· τὰ πολεμικὰ αὐτῆς πλοῖα εἶχον τὸ δικαίωμα τοῦ εἰσπλέειν εἰς τὸν Δούναβιν διὰ τοῦ στομίου Κίλιας μέχρι τῆς συμβολῆς μετὰ τοῦ Προῦθου. Ἐκτὸς τούτων τὸ 8 ἄρθρον καθορίζει εἰδικὰ ἐχέγγυα ὑπὲρ τῶν Σέρβων «ὡς ἐκ τοῦ μέρους ὅπερ ἔλαβον εἰς τὸν πόλεμον», ἡ δὲ Πύλη συναινεῖ ν' ἀφῆτῃ αὐτοῖς «τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς ἐσωτερικῆς αὐτῶν διακίσεως». Λαμβάνουσα οὕτω ἡ Ῥωσσία τὴν προστασίαν τῆς Σερβίας ἐπεξέτεινε τὴν ἐνέργειαν αὐτῆς ἐν τῷ δυτικῷ μέρει τῆς χερσονήσου τοῦ Αἴμου καὶ ἐσφετερίζετο τὴν ζώνην τῆς Αὐστρίας.